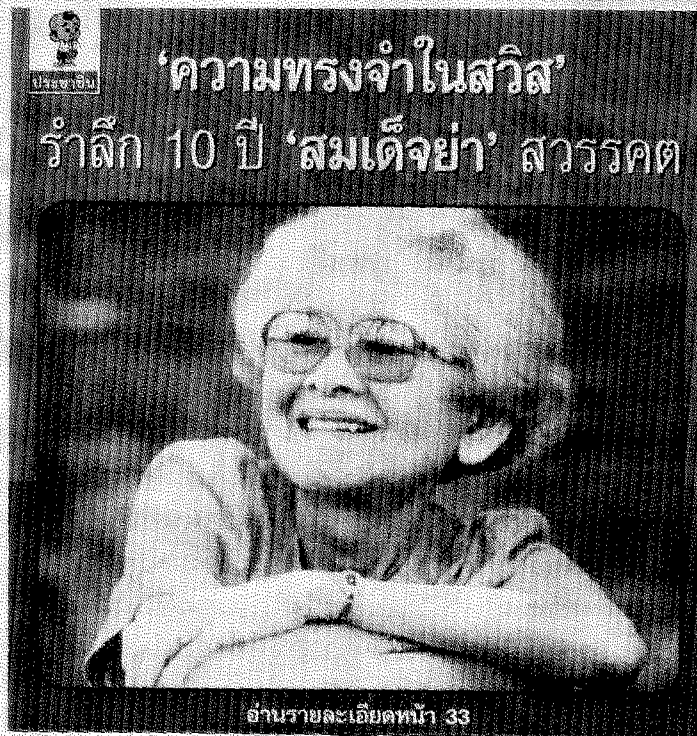

MATICHON INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Source : มติชน	
Date : 18 ก.ค. 2548	Page : 33
	No : 48367976

มติชน Email : scoop@matchon.co.th

ประชาชื่น

วันจันทร์ที่ 18 กรกฎาคม พุทธศักราช 2548 ขึ้น 12 ค่ำ เดือน 8 ปีระกา ● หน้า 33

‘ความทรงจำในสวีต’ รำลึก 10 ปี สวรรคต ‘สมเด็จพระเจ้า’

วันที่ 18 กรกฎาคมศกนี้ เป็นวันคล้ายวันเสด็จสวรรคตครบ 10 ปี ของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ซึ่ง องค์การยูเนสโก แห่งสหประชาชาติ ได้ประกาศถวายพระเกียรติคุณไปทั่วโลก ให้พระองค์ท่านทรงเป็น “บุคคลสำคัญของโลก” อันถือเป็นเกียรติยศสูงสุดแก่ประชาชนชาวไทยทั้งชาติ

เพื่อรำลึกถึง “สมเด็จพระเจ้า” ของปวงชนชาวไทย ในวันที่พระองค์ท่านมิได้ทรงอยู่กับประชาชนแล้ว ม.ล.ปนัดดา ดิศกุล รองผู้ว่าราชการจังหวัดปทุมธานี ในฐานะประธานพิธีภักดิ์และเทอดสมุดสมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ผู้เคยเป็นเลขาธิการสมาคมนักเรียนไทยในประเทศสวีต ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เรียบเรียงความทรงจำเกี่ยวกับสมเด็จพระยามาแล้วสู่กันฟัง

สมัยนั้นเมื่อปี พ.ศ.2516 ขณะที่ยี่ตาของ ม.ล.ปนัดดา ดิศกุล คือ พลตรี ม.ร.ว. สัจฉิต ดิศกุล ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงเบอร์ลิน

จากความทรงจำในพระราชจริยวัตรและน้ำพระราชหฤทัยอันงดงามยิ่งแห่งสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ที่บรรดานักเรียนไทยและคนไทยในประเทศสวีตเซอร์เรนด์ทุกคนทุกสมัยล้วนผูกพันและจดจำอยู่เสมอมีเสมอคล้าย แม้กาลเวลาจะผ่านพ้นไปเนิ่นนานแต่เพียงใดแล้วก็ตาม ที่ได้ถูกรื้อฟื้นขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่ง

ม.ล.ปนัดดาถ่ายทอดความทรงจำที่มีเคลือบเกี่ยวกับสมเด็จพระยามาว่า “พระองค์ท่านได้ทรงพระกรุณาพระราชทานความเป็นนรโมไพรซ์ทองให้แก่ นักเรียนไทยในทุกๆ คราวที่เสด็จพระราชดำเนินเยือนประเทศสวีต ทุกคนต่างรอคอยให้ช่วงเวลาปีเว้นปี ที่จะเสด็จพระราชดำเนินไปประทับ ณ พระ

สมเด็จพระสังฆราชฯ เสด็จเยี่ยมโรงเรียนวัดป่าฝาง
โดยมีพระภิกษุสงฆ์ น.ว. วิเวก, สังฆ เภาผาง และชาวชุมชน
บวชเรียนด้วย น.ส. ปิ่นดา ลีทอง ว. น.ว. วิเวก, สังฆ เภาผาง

มาเรียมราชองค์ราชกุมารีแห่งประเทศ ณ เมืองจันทบุรี
ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเจ้าฟ้าหญิงแห่งจอร์เจียแห่งจอร์เจีย

สมเด็จพระสังฆราชฯ เสด็จเยี่ยมโรงเรียนวัดป่าฝาง
โดยมีพระภิกษุสงฆ์ น.ว. วิเวก, สังฆ เภาผาง และชาวชุมชน
บวชเรียนด้วย น.ส. ปิ่นดา ลีทอง ว. น.ว. วิเวก, สังฆ เภาผาง

ตาหนักเมืองโลซาน ได้มาถึงโดยเร็ว

นักเรียนไทยผู้ใดที่ร้องไห้คิดถึงบ้านก็เป็นอันต้องหยุดเศร้าโศกเสียใจทันทีเมื่อวันนั้นมาถึง เพราะต่างมีความรู้สึกเสมือนว่า ประเทศไทยทั้งประเทศได้ถูกย้ายตามไปอยู่ใกล้ๆ กับตน ณ ที่นั้นด้วย

“พวกเรานักเรียนไทยต่างได้มีโอกาสเข้าเฝ้าฯ และจะทรงพระกรุณาพระราชทานเลี้ยงอาหารไทยที่แสนอร่อย ทั้งมีพระราชดำรัสสอนสรรพความรู้ต่างๆ มากมายอย่างไม่ถือพระองค์ บังเกิดประโยชน์ต่อแนวทางการดำรงชีวิตแบบยั่งยืนและการศึกษาเล่าเรียนในต่างแดนของนักเรียนทุกคนอย่างกว้างขวาง

อาทิได้ทรงพระกรุณาสอนว่าให้มองดูสวิสเป็นแบบอย่างของความเป็นชนชาติที่รู้จักมัชฌิมีระเบียบ มีความตรงต่อเวลา และไม่คดโกง หากจะมีแต่ความนอบน้อมต่อตน กับประพฤติกฎปฏิบัติให้เป็นแบบอย่างของคนดีแก่สังคม และทรงสอนอีกด้วยว่า คนเราต้องทำดีที่สุดในวันหนึ่งๆ ข้อผิด

พลาดที่เกิดขึ้นในอดีตนั้นเราต้องศึกษา และมาเริ่มต้นกันใหม่โดยไม่ชักช้า”

บางวันในช่วงเวลาบ่าย พระองค์ท่านโปรดที่จะเสด็จทอดพระเนตรในตัวเมืองโลซานน์ โดยทรงพระดำเนินไปบนถนนทางเดินเท้าเช่นเดียวกับประชาชนพลเมืองคนอื่นๆ

นักเรียนไทยหลายคนโชคดีที่ได้มีโอกาสตามเสด็จฯ ได้แลเห็นในพระราชจริยวัตรอันเรียบง่ายของพระองค์ท่านอันสุดแสนจะประทับใจ เคยมีพระราชดำรัสสอนให้รู้จักวิธีเลือกของใช้ที่ประหยัด โดยอย่าใช้ข้าวของที่ฟุ่มเฟือยเกินเหตุ เพราะจะทำให้เคยตัว กลั้มกลายเป็นความสิ้นเปลือง เพราะอุปนิสัยที่ไม่ดีทั้งแก่ตนเองและครอบครัวข้าง เพราะของดีที่อำนวยความสะดวกได้ ใช่ว่าจะต้องมีราคาแพงเสมอไป

มีอยู่ครั้งหนึ่งเมื่อคราวที่เสด็จทอดพระเนตรทัศนียภาพบนภูเขาสูงอันงดงามของสวิส ร้านอาหารท้องถิ่นแห่งหนึ่งบนหุบเขาซาเนนโมเซอร์เสิร์ฟอาหารจานใหญ่ที่นักเรียนไทยต่างรับ

ประทานกันไม่หมด

ทรงมีพระราชดำรัสว่า จานของเขามีขนาดใหญ่เช่นเดียวกับรูปร่างของผู้สั่ง เรากคนไทยตัวไม่ใหญ่ ตั้งมาแล้วอาจแบ่งกันก็ได้ให้เหมาะสมอย่าให้เหลือของคนที่เขาอดอยากยังมีอยู่มากนัก

อีกเรื่องหนึ่งที่จะไม่ทรงโปรดและมีพระราชดำรัสสอนอยู่เป็นนิจ คือ การที่นักเรียนไทยไปหมอบกราบถวายบังคมแทบพระบาทต่อหน้าชาวต่างประเทศ

หากแต่มีพระราชดำรัสว่า “ถ้ารักกันจริง อย่าได้ปฏิบัติเช่นนั้นเลย เพราะที่นี่ไม่ใช่บ้านเรา ซึ่งชาวต่างประเทศเขาคงไม่มีความรู้ความเข้าใจดีพอแล้วจะเกิดความเข้าใจที่ผิดๆ หากว่าเราเป็นผู้ไม่เจริญ เมื่อไปอยู่ในสังคมของเขาแล้ว ทำตัวให้เข้ากับเขาได้จะดีกว่า คงสบายใจด้วยกันทุกฝ่าย”

มีเหตุการณ์ที่น่าจดจำในปี พ.ศ.2517 ซึ่งสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ ได้ทรงพระกรุณาเสด็จ

สมเด็จพระวันทวชิรญาณมหาราชเจ้าแห่งราชวรมหาเถรสมาคม
ทรงปลื้มทรงการรงามประเทศ ณ นครเวียงจันทน์
ใหม่

ประมุขสงฆ์แห่งประเทศไทย และ ม.ล.ปนัดดา ดิศกุล
เสด็จทรงชม ณ กรุงเทพมหานคร เมื่อ พ.ศ. 2517

พระราชดำเนิรไปทอดพระเนตรการแข่งขัน
ชกมวยป้องกันตำแหน่งแชมป์เปียนโลกรุ่นฟลาย
เวทของ ชาดิชาย เขียวน้อย กับ ฟริท เซอร์เวท นัก
มวยชาวสวิส ณ นครซูริก โดยทรงมีรับสั่งกับ
เอกอัครราชทูต ม.ร.ว.สังขสิทธิ์ ว่า

“นายชาดิชาย เขียวน้อย จะมาชกป้องกัน
ตำแหน่งในเมืองซูริกกับคนสวิสผู้ทำชิง ฉันท้องไป
ดู เพราะเขามาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยของ
เรา”

นักเรียนต่างจำกันได้แม่นยำว่า แชมป์โลกนัก
มวยไทยได้รับพระราชทานพระมหากุณาธิคุณ
จากพระองค์ท่านให้เข้าเฝ้าฯ ก่อนหน้าการแข่งขัน

ซึ่งภายหลังการเข้าเฝ้าฯ แล้ว นักมวยชาวไทย
กล่าวพร้อมกับน้ำตาไหลซึมว่าตนเสมือนได้มีชีวิต
ใหม่เกิดขึ้นแล้ว เพราะในขณะนั้นตนมีน้ำหนักเกิน
เกณฑ์ที่จะขึ้นสังเวียน ใจคอไม่สู้ดีเลย เป็นผล
พลอยให้ร่างกายขาดการฟิตซ้อม หากแต่พระองค์
ท่านเท่านั้นที่ทรงพระกรุณาพระราชทานพรให้ทั้ง
ขวัญและกำลังใจ เปรียบประหนึ่งยาวิเศษที่ตนได้
รับพระราชทานมา

เปลี่ยนสภาพของความอ่อนล้าทางร่างกายใน
ขณะนั้นไปได้อย่างมหัศจรรย์ยิ่งนัก ยังผลให้ได้รับ
ชัยชนะผิดความคาดหมายของกองเชียร์ชาวสวิส
ทั้งหลาย

จึงถือเป็นพรอันประเสริฐที่ทั้งตนเองและ
ประเทศชาติได้รับพระราชทานมาจากพระองค์
ท่านโดยแท้

ไม่มีอีกแล้ว ที่นักเรียนไทยในประเทศสวิสจะ
ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าฯ เจ้านายผู้ทรงเป็นที่รัก
ทรงแทน

ทรงเป็นดวงใจของคนไทยทั้งชาติ นอกจาก
ดำรงไว้แต่ความทรงจำอันงดงามที่ประวัติศาสตร์
แห่งเกียรติยศจะต้องจารึกไว้ถึงเจ้านายสตรี
พระองค์นี้

“สมเด็จพระอัยยวงษ์ชนชาวไทย” องค์พระผู้ทรง
ครองใจไทยทั้งชาติ สมดังสมเด็จพระ
ดำรงราชานุภาพ ทรงดรัสเกิดทุนสมเด็จพระ
ศรีนครินทราบรมราชชนนี

ว่าทรงเป็น
“กุลสตรีศรีสวัสดิ์ของสยามแผ่นดิน” ตราบชั้ว
นรินทร์กาล

ม.ล.ปนัดดา ดิศกุล